

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

19 februarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție, în următoarea componență:

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Boico Victor

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Tomița Mihail, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 04 octombrie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Moldovanu Viorel Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat or.Xxxxx, str.Xxxxx

Termenul de examinare a cauzei:

1. *Prima instanță:* 07.12.2016 – 19.01.2018;

2. *Instanța de apel:* 12.04.2018 – 04.10.2018;

3. *Instanța de recurs:* 13.12.2018 – 19.02.2019.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir din 19 ianuarie 2018, **Moldovanu Viorel Xxxxx** a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 320 alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 300 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 6.000 lei.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Moldovanu V., fiind condamnat și privat de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani, prin sentința Judecătoriei Cantemir, din 16 iulie 2014, care este definitivă și irevocabilă, cunoscând cu certitudine că este obligat de a nu conduce mijloace de transport, la data de 09 aprilie 2016, a condus mijlocul de transport de model „Volkswagen Passat”, cu număr de înmatriculare XXXXX, pe traseul or. Xxxxx, spre punctul de trecere al frontierei Republicii Moldova, Cahul - Oancea, ulterior traversând frontiera de stat a Republicii Moldova în calitate de șofer cu actul de identitate seria XXXXX, emis de Xxxxx la data de xxxxx, astfel încălcând interdicțiile stabilite prin sentința Judecătoriei Cantemir, din 16 iulie 2014 și neexecutând intenționat hotărârea instanței judecătorești.

Acțiunile lui Moldovanu V., au fost încadrate în prevederile art. 320 alin. (1) Cod penal, conform indicilor - *neexecutarea intenționată a hotărârii instanței de judecată, dacă aceasta a fost comisă după aplicarea sancțiunii contravenționale.*

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Grecu I. în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Moldovanu V. să fie achitat.

În motivarea apelului a invocat:

- prima instanță în mod eronat a apreciat declarațiile inculpatului Moldovanu V., referitor la faptul că, el nu se afla la volanul automobilului de model „Volkswagen Passat”, în momentul trecerii frontierei de stat prin punctul de trecere Cahul - Oancea, bazându-se doar pe informația din extrasele din baza de date a Poliției de Frontieră, care nu este întru totul perfectă. Faptul că la baza învinuirii este pusă o informație neveridică, se demonstrează prin includerea în aceste informații a codului personal, care nu aparține inculpatului Moldovanu V. Iar alte careva probe, precum că inculpatul a traversat frontiera de stat la volanul unității de transport, lipsesc;

- în cadrul ședinței pregătitoare a depus o cerere prin care a solicitat anularea ordonanțelor de punere sub învinuire a inculpatului Moldovanu V., din 08 septembrie 2016, și respectiv din 25 noiembrie 2016;

- drept temei a plângerii a servit faptul că, din conținutul ordonanței de începere a urmăririi penale, rezultă evident că urmărirea penală a fost efectuată pe baza acțiunilor ilegale ale inculpatului Moldovanu V.. Astfel, s-a stabilit existența unei bănuieli rezonabile că, acțiunile infracționale au fost comise anume de către inculpatul Moldovanu V. Respectiv, ultimul a fost pus sub învinuire în afara termenului de 3 luni, cu încălcarea prevederilor art. 63 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală, fiind încălcat dreptul la un proces echitabil al său, deoarece calitatea sa de bănuیت în cazul dat, urmează să fie calculată din data pornirii urmăririi penale. În acest sens, prima instanță eronat a respins argumentele apărării;

- în sensul jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, în cauzele similare, inculpatul Moldovanu V., a obținut statutul de bănuیت în momentul declanșării urmăririi penale și potrivit art. 63 Cod de procedură penală, nu putea fi menținut în calitate de bănuیت mai mult de 3 luni. Având în vedere că, ordonanța de începere a urmăririi penale se datează cu 03 iunie 2016, inculpatul, urma să fie pus sub învinuire la data de 03 septembrie 2016, însă ordonanța de punere sub învinuire, se datează cu 08 septembrie 2016, respectiv fiind încălcate prevederile art. 63 Cod de procedură penală. Astfel, ordonanța de punere sub învinuire nu poate avea careva efecte juridice și urmează să fie anulată;

- în pofida acestui fapt s-a pronunțat și Curtea Constituțională în hotărârea nr. 26 din 23 noiembrie 2010, asupra excepției de neconstituționalitate a prevederilor alin. (6) art. 63 Cod de procedură penală. În acest sens menționează că, aprecierea superficială și eronată a circumstanțelor cauzei penale, admisă de prima instanță, duce la încălcarea drepturilor inculpatului Moldovanu V., și anume dreptului la un proces echitabil, consfințit în art. 6 al Convenției.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 04 octombrie 2018, a fost admis apelul avocatului Grecu I. în numele inculpatului, fiind casată sentința, rejudecată cauza și emisă o nouă hotărâre, prin care Moldovanu G. a fost achitat de învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320 alin. (1) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

5. În motivarea soluției instanța de apel a reținut că, prima instanță nu a apreciat corect circumstanțele de fapt ale cauzei, eronat calificând acțiunile inculpatului Moldovanu V., drept infracțiune prevăzută de art. 320 alin. (1) Cod penal. Or, reieșind din sensul actului de învinuire, inculpatului i se impută faptul că, el fiind privat de dreptul de a conduce vehicule, prin sentința judecătorească, a condus automobilul de model „Volkswagen Passat” număr de înmatriculare XXXXX, traversând frontiera de stat a Republicii Moldova.

Instanța de apel a remarcat că, acțiunile inculpatului Moldovanu V., cad sub incidența dispozițiilor normei prevăzute de alin. (3) art. 231 Cod contravențional, conform indiciilor - conducerea vehiculului de către o persoană privată de dreptul de a conduce vehicule.

În opinia instanței de apel, repetarea faptei contravenționale de conducerea vehiculului de către o persoană privată de dreptul de a conduce vehicule, nu poate fi apreciată egal cu săvârșirea unei singure fapte, care presupune producerea unor urmări de relevanță infracțională. În acest caz orice adaos la sancțiunea aplicată anterior, ar fi inadmisibil în care această sancțiune a fost deja executată, chiar și dacă comportamentul ulterior al făptuitorului demonstrează ineficiența sancțiunii contravenționale aplicate. Persoana care a suportat sancțiunea contravențională și a executat această sancțiune, se prezumă a fi nevinovată.

Respectiv, săvârșirea în trecut a faptei contravenționale, pentru care făptuitorul a suportat deja sancțiunea corespunzătoare, nu poate servi în calitate de probă, pretext sau temeii în vederea aplicării răspunderii penale.

Instanța de apel a indicat că, fapta prejudiciabilă săvârșită de inculpatul Moldovanu V., este pasibilă sancționării contravenționale. Respectiv reprezintă o contravenție și nu o infracțiune, și ultimul greșit a fost pus sub învinuire și tras la răspunderea penală pentru săvârșirea infracțiunii

prevăzute de alin. (1) art. 320 Cod penal. În acest caz, organul de urmărire penală urma să înceteze urmărirea penală în cauză, în temeiul pct. 2) art. 275 Cod de procedură penală, și să transmită materiale organului competent să examineze contravențiile administrative.

Instanța de apel a menționat că, în momentul ce comite prima contravenție, făptuitorul nu intenționează să săvârșească și pe a doua, și nu are de unde să cunoască, că ulterior, aceasta va conta în vederea atestării unei infracțiuni. Cu atât mai mult, potrivit materialelor cauzei, inculpatul Moldovanu V., anterior a mai fost de două ori sancționat contravențional, pentru fapte analogice, fapte prevăzute la alin. (3) art. 231 Cod Contravențional. Respectiv, nu sânt stabilite careva temeuri, pentru a face diferența dintre cazul din speță și cazurile anterioare. În acest sens, nu pot fi reținute cele relatate de procuror în ședința instanței de apel, despre comiterea de către inculpatul Moldovanu V., în repetate rânduri a faptelor contravenționale.

Mai mult ca atât, în viziunea instanței de apel în cazul de față, merge vorba despre faptul conducerii de către inculpatul Moldovanu V., a mijlocului de transport, fiind privat de dreptul de a conduce mijloace de transport, și nu despre neexecutarea hotărârii instanței de judecată. Respectiv, faptul dat urmează să fie privit prin prisma legislației contravenționale, care stabilește răspunderea contravențională anume pentru acțiunile date, astfel instanța de apel a conchis asupra lipsei faptei infracționale în cauză.

Instanța de apel a respins ca neîntemeiate argumentele apărării, prezentate în apelul declarat, cu referire la faptul că, la baza învinuirii stau date neveridice și eronate a sistemului informațional al Poliției de Frontieră, și IDNP inclus în această informație nu aparține inculpatului Moldovanu V. Or, potrivit declarațiilor inculpatului Moldovanu V., depuse în cadrul ședinței în instanța de fond, ultimul deține pașaport moldovenesc cu IDNP xxxxx, care este identic cu IDNP indicat în informația din sistemul informațional al Poliției de Frontieră.

Totodată, instanța de apel a respins argumentele apărării, privind ilegalitatea punerii inculpatului Moldovanu V., sub învinuire, din motivul aflării acestuia în calitate de bănuț mai mult de 3 luni or, alegațiile respective nu au la bază nici un suport probatoriu.

Instanța de apel a reținut că, în sensul alin. (1) art. 63 Cod de procedură penală, ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuț, este considerată cea ordonanță, în care organul de urmărire penală pentru prima dată de la momentul urmăririi penale, expune fapta infracțională ca pe fapta deja constatată și săvârșită de o persoană concretă. În speța, această ordonanță este cea din 30 iunie 2016. Or, anume în această ordonanță, organul de urmărire

penală, pentru prima dată constată că, inculpatul Moldovanu V., se bănuiește de comiterea infracțiunii prevăzute de alin. (1) art. 320 Cod penal.

Respectiv, în viziunea instanței de apel, inculpatul Moldovanu V., fiind pus sub învinuire la data de 08 septembrie 2016, nu a fost încălcat termenul de aflare a acestuia în calitate de bănuit de 3 luni, prevăzut de legislația în vigoare.

Astfel, nu pot fi reținute argumentele apărării, privind încălcarea art. 6 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

6. Împotriva deciziei a declarat recurs ordinar procurorul, care invocând temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6 Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței, deoarece apelul a fost greșit admis.

În motivarea recursului invocă:

- instanța de apel nu a analizat fiecare probă prezentată de către acuzare, nu le-a apreciat conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală;

- instanța de apel nu a analizat și nu a apreciat hotărârea Judecătoria Cantemir din 06.07.2015, prin care Moldovanu V. a fost recunoscut vinovat în săvârșirea contravenției prevăzute la art. 318 alin. (1) Cod contravențional - neexecutarea intenționată sau eschivarea de la executare a hotărârii instanței de judecată ori a documentului executoriu menționat la art. 11 lit. e) sau d) din Codul de executare - și în baza acestuia articolul i s-a stabilit sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 150 unități convenționale, echivalentul a 3000 lei (f.d. 26), care a fost la data de 24.12.2015 menținută de Curtea de Apel Cahul. Potrivit informației eliberate de Judecătoria Cantemir la data de 12.08.2016, nr. 1051, amenda de 3000 lei, aplicată lui Moldovanu V. prin hotărârea Judecătoria Cantemir nr. 4-55/15 din 06.07.2015, în mărime de 150 u.c. (3000 lei) a fost achitată integral (f.d. 71);

- ambele instanțe au reținut că, fiind condamnat prin sentința Judecătoria Cantemir din 16.07.2014 în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, la 240 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani. Moldovanu V. a fost surprins conducând mijlocul de transport de model „Kia” cu nr. de înmatriculare XXXXX prin or. Cantemir, astfel încălcând și ignorând restricțiile ce i-au fost stabilite prin hotărârea judecătorească, adică nu a executat intenționat sentința Judecătoria Cantemir din 16.07.2014, acțiune încadrată în componența art. 318 alin. (1) Cod contravențional;

- la data de 15.08.2014, apoi la data de 20.12.2014 condamnatul Moldovanu V. a fost avertizat de consilierul de probațiune, contra semnătură, că în caz de prelungire a exercitării activității interzise prin hotărârea instanței

de judecată (conducerea mijloacelor de transport), va fi tras la răspundere în baza art. 320 Cod penal (f.d. 15, 21);

- ignorând cerințele organului de probațiune bine cunoscute, Moldovanu V., conform extrasului din baza de date a poliției de frontieră a R. Moldova, pentru perioada 01.01.2016 -11.07.2016, la data de 09.04.2016 ora 06.15.52. cet. xxxxx, deținătorul pașaportului XXXXX, a ieșit din țară prin PTF Cahul-Oancea-Auto în calitate de șofer al automobilul de modelul „Volkswaghen Passat”, a.f. xxxxx, nr. de înmatriculare XXXXX, iar la ora 16.57.46, data de 09.04.2016, a intrat în țară prin același PTF, la volanul aceluiași automobil (f.d. 58);

- conform informației poliției de frontieră a R. Moldova din 25.04.2016. la data de 09.04.2016 ora 06.15.52, Moldovanu V., a.n. xxxxx, cet. xxxxx, deținătorul pașaportului XXXXX, a ieșit din țară prin PTF Cahul-Oancea-Auto în calitate de șofer al automobilul de modelul „Volkswagen Passat” a.f. xxxxx, nr. de înmatriculare XXXXX, iar la ora 16.57.46 data de 09.04.2016, a intrat în țară prin același PTF, la volanul aceluiași automobil (f.d. 11);

- din răspunsul Parchetului de pe lângă Judecătoria Huși la cererea de asistență juridică internațională nr. 1764/11.07.2016, rezultă că, în urma verificării în baza de date Evidența Populației a fost identificată persoana cu următoarele date de identitate: Moldovanu V., CNP xxxxx, fiul lui Xxxxx și Xxxxx, născut în localitatea Xxxxx, R. Moldova, cu adresa în sat. Xxxxx, comuna Xxxxx, județul Xxxxx. Din verificările efectuate în baza de date DEPABD, cu privire la CNP xxxxx a rezultat faptul, că pe numele lui Moldovanu V., CNP xxxxx, fiul lui Xxxxx și Xxxxx, născut în localitatea Xxxxx, R. Moldova, cu adresa în sat. Xxxxx, comuna Xxxxx, județul Xxxxx, figurează ca fiind emis permisul de conducere cu seria xxxxx, eliberat la data de xxxxx, motivul emiterii fiind preschimbarea permisului străin (f.d. 86-87);

- aceste probe demonstrează că, inculpatul a comis infracțiunea prevăzută de art. 320 Cod penal - neexecutarea intenționată a hotărârii instanței de judecată, dacă aceasta a fost comisă după aplicarea sancțiunii contravenționale;

- motivarea soluției instanței de apel contrazice dispozitivul hotărârii, deoarece în decizie este indicat că, *„acțiunile inculpatului Moldovanu V., cad sub incidența dispozițiilor normei prevăzute de alin. (3) art. 231 Cod contravențional, conform indiciilor conducerea vehiculului de către o persoană privată de dreptul de a conduce vehicule”*, însă a fost pronunțată decizie de achitare a lui Moldovanu V. fără a fi făcută o recalificare a acțiunilor acestuia potrivit art. 231 alin. (3) Cod contravențional;

- motivarea soluției instanței de apel contrazice dispozitivul hotărârii și instanța a admis o eroare gravă de fapt;

- fapta constatată că, Moldovanu V. a condus mijlocul de transport pe teritoriul Republicii Moldova, fiind privat de dreptul de a conduce mijloace de transport până la 16.07.2019, poate fi calificată și ca concurs ideal de fapte ilicite - faptei contravenționale îndreptate nemijlocit la conducerea vehiculului de către o persoană privată de dreptul de a conduce vehicule, dar și la neexecutarea intenționată a hotărârii judecătorești, prin care a fost dispusă privarea de acest drept.

- respectiv, hotărârea instanței de apel privind achitarea lui Moldovanu V., de comiterea infracțiunii incriminate, nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar sentința instanței de fond este una legală, întemeiată și motivată, care trebuia să fie menținută.

În drept, recursul declarat este întemeiat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

7. Judecând recursul ordinar și verificând legalitatea hotărârii atacate în baza materialelor din dosar, Colegiul penal lărgit conchide că recursul procurorului urmează a fi admis, cu casarea totală a deciziei instanței de apel și a sentinței, cu dispunerea încetării procesului penal, în privința lui **Moldovanu Viorel**, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 434 Cod de procedură penală, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialului din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. b) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să admită recursul, cu casarea hotărârii atacate și cu dispunerea încetării procesului penal, în cazul în care se constată că există circumstanțele stipulate de art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, adică există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspunderea penală, inclusiv în legătură cu intervenirea termenului de prescripție, prevăzut la art. 60 Cod penal.

Prin urmare, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze total, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, care a dus la adoptarea unei hotărâri nefondate de către instanța de apel.

Or, rațiunea exercitării căii de atac, în particular avându-se în vedere recursul ordinar, rezidă în preîntâmpinarea și înlăturarea erorilor în domeniul justiției, iar controlul judecătoresc pe care acesta îl declanșează, are un rol preventiv și unul reparator al erorilor de drept admise de instanțele ierarhic inferioare.

În acest context, revenind la textul recursului ordinar declarat, Colegiul penal lărgit constată că, titularul dreptului de recurs, își întemeiază cererea, în

drept, pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material. În sensul vizat, se reține că instanța de apel a comis următoarele erori de drept. Conform art. 384 alin. (3), 394 alin. (3) pct. 2), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Partea descriptivă a deciziei de achitare trebuie să cuprindă enunțarea temeiurilor pentru achitarea inculpatului. Nu se admite introducerea în decizia de achitare a unor formulări ce ar pune la îndoială nevinovăția celui achitat.

Decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Procurorul în recursul declarat critică, aspectul privind greșita soluție a instanței de apel de achitare a inculpatului de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320 alin. (1) Cod penal, în acest sens solicitând menținerea sentinței, prin care acesta a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 320 alin. (1) Cod penal.

În acest context, reieșind din materialele cauzei penale supuse judecării, instanța de recurs reține, că Moldovanu V., de către prima instanță a fost recunoscut vinovat pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 320 alin. (1) Cod penal, neexecutarea intenționată a hotărârii instanței de judecată, dacă aceasta a fost comisă după aplicarea sancțiunii contravenționale.

Instanța de apel a casat hotărârea primei instanțe, rejudecând cauza și pronunțând o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care, Moldovanu V., a fost achitat de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 320 alin. (1) Cod penal, deoarece nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Astfel, la adoptarea soluției, instanța de apel a menționat, că *„prima instanță nu a apreciat corect circumstanțele de fapt ale cauzei, eronat calificând acțiunile inculpatului Moldovanu V., drept infracțiune prevăzută de art. 320 alin. (1) Cod penal. ... Colegiul judiciar remarcă că acțiunile inculpatului Moldovanu V. cad sub incidența dispozițiilor normei prevăzute de alin. (3) art. 231 Cod contravențional, conform indicilor – conducerea vehiculului de către o persoană privată de dreptul de a conduce vehicule”.*

Analizând decizia atacată, în raport cu circumstanțele cauzei constatate în prezenta speță, Colegiul penal lărgit consideră, că apelul a fost greșit admis, iar motivarea privind nevinovăția inculpatului este eronată, hotărârea nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția de achitare, instanța de apel a făcut o altă concluzie, fără a ține cont de dispozițiile art. 101 Cod procedură penală, or, în cadrul cercetării judecătorești s-a constatat că, Moldovanu V. a fost condamnat prin sentința Judecătoriei Cantemir din 16.07.2014 în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, la 240 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani (f.d. 14 v. I).

La data de 15.08.2014, Moldovanu V. a fost avertizat de consilierul de probațiune Olteanu I., contra semnătură, că în caz de prelungire a exercitării activității interzise prin hotărârea instanței de judecată (conducerea mijloacelor de transport), va fi tras la răspundere în baza art. 320 Cod penal (f.d. 15 v. I).

La data de 26.09.2014, Centrul Unic de Monitorizare și Coordonare al INP a IGP, a informat Biroul de probațiune Cantemir despre introducerea demersului nr. 1333 din 12.08.2014, hotărârea Judecătoriei Cantemir nr. 1-138/14 din 16.07.2014, în privința lui Moldovanu V., născut la xxxxx, în baza de date a sistemului informațional de evidență a contravențiilor și a persoanelor care le-au săvârșit (f.d. 16 v. I)

La data de 10.10.2014, în legătură cu încălcarea restricției stabilite de instanța de judecată la data de 05.09.2014 și sancționarea în baza art. 231 alin. (3) Cod contravențional, lui Moldovanu V. i s-a explicat repetat modul și condițiile de executare a pedepsei, modul și răspunderea pentru nerespectarea acestora. Preîntâmpinarea a fost făcută în baza art. 320 Cod penal (f.d.19 v. I), iar la data de 20.12.2014, Moldovanu V. a fost din nou preîntâmpinat în baza art. 320 Cod penal, întru-cât a încălcat restricția stabilită de instanța de judecată și a ieșit din țară de mai multe ori, trecând frontiera de stat a RM, în calitate de șofer (f.d. 21 v. I)

În cele din urmă, la data de 06 iulie 2015, prin Hotărâre Judecătoriei Cantemir, Moldovanu V. a fost recunoscut vinovat în săvârșirea contravenției prevăzute de art. 318 alin. (1) Cod contravențional - neexecutarea intenționată sau eschivarea de la executare a hotărârii instanței de judecată ori a documentului executoriu menționat la art. 11 lit. c) sau d) din Codul de executare, pentru faptul că *„fiind privat de dreptul de a conduce mijloace de transport, pe un termen de 5 ani, în baza sentinței Judecătoriei Cantemir din 16.07.2014, la data de 09.04.2015, de către angajații Batalionului de patrulare „Sud” a IGP MAI RM, a fost surprins conducând mijlocul de transport de model „Kia” cu nr. de înmatriculare XXXXX prin or. Xxxxxx, acțiuni ce se includ în componența art. 318 alin. (1) Cod contravențional”, fiindu-i aplicată sancțiune sub formă de*

amendă în mărime de 150 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 3.000 lei (f.d. 26 v. I). Hotărâre care a fost menținută prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 24.12.2015 (f.d. 28-30 v. I).

Ulterior, Moldovanu V., conform extrasului din baza de date a poliției de frontieră a R. Moldova pentru perioada 01.01.2016 - 11.07.2016, la data de 09.04.2016 ora 06.15.52. cet. xxxxx, deținătorul pașaportului XXXXX, a ieșit din țară prin PTF Cahul-Oancea-Auto, în calitate de șofer al automobilului de model „Volkswagen Passat”, a.f. xxxxx, nr. de înmatriculare XXXXX, iar la ora 16.57.46, data de 09.04.2016, a intrat în țară prin același PTF, la volanul aceluiași automobil (f.d. 58 v. I).

Conform informației poliției de frontieră a R. Moldova din 25.04.2016, la data de 09.04.2016 ora 06.15.52, Moldovanu V. a.n. xxxxx. cet. xxxxx, deținătorul pașaportului XXXXX, a ieșit din țară prin PTF Cahul-Oancea-Auto, în calitate de șofer al automobilului de modelul „Volkswagen Passat” a.f. xxxxx, nr. de înmatriculare XXXXX, iar la ora 16.57.46 data de 09.04.2016, a intrat în țară prin același PTF, la volanul aceluiași automobil (f.d. 11 v. I);

Ca urmare, din răspunsul Parchetului de pe lângă Judecătoria Huși, la cererea de asistență juridică internațională nr. 1764/11.07.2016 rezultă că, în urma verificării în baza de date Evidența Populației, a fost identificată persoana cu următoarele date de identitate: Moldovanu V., CNP xxxxx, fiul lui Xxxxx și Xxxxx, născut în localitatea Cahul. R. Moldova, cu adresa în sat. Xxxxx, comuna Xxxxx, județul Xxxxx. Din verificările efectuate a baza de date DEPABD cu privire la CNP xxxxx, a rezultat faptul, că pe numele lui Moldovanu V., CNP xxxxx, fiul lui Xxxxx și Xxxxx, născut în localitatea Xxxxx, R. Moldova, cu adresa în sat. Xxxxx, comuna Xxxxx, județul Xxxxx, figurează ca fiind emis permisul de conducere cu seria xxxxx, eliberat la data de xxxxx, motivul emiterii fiind preschimbarea permisului străin (f.d. 86-87 v. I).

Colegiul penal lărgit atestă, că instanța de apel eronat a stabilit că fapta prejudiciabilă săvârșită de inculpatul Moldovanu V. este pasibilă sancționării contravenționale, astfel cade sub incidența dispozițiilor normei prevăzute de alin. (3) art. 231 Cod contravențional.

La acest capitol instanța de recurs, reține că potrivit teoriei penale în legătură cu executarea hotărârilor pronunțate în cauzele penale, în Codul de executare este stabilit, executarea pedepsei privative de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate se asigură de către organul de probațiune în a cărui rază teritorială își desfășoară activitatea sau își are domiciliul condamnatul.

Neexecutarea sau eschivarea de la executarea hotărârii instanței de judecată, dacă aceasta a fost comisă după aplicarea sancțiunii

contravenționale, va atrage răspunderea în conformitate cu alin. (1) art. 320 Cod penal.

Potrivit art. 43 alin. (1) lit. b) Cod contravențional, la aplicarea sancțiunii contravenționale față de persoana a cărei vinovăție este dovedită, se consideră circumstanță agravantă săvârșirea contravenției de către o persoană care anterior a fost sancționată pentru o contravenție similară sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză.

Doar în legătură cu faptele specificate la art. 318 din Codul contravențional, legiuitorul a decis ca această regulă să nu fie funcțională. În ipoteza comiterii contravențiilor respective de către o persoană anterior sancționată contravențional pentru o faptă identică, efectul va consta nu în agravarea sancțiunii contravenționale, dar în aplicarea răspunderii în conformitate cu art. 320 Cod penal.

Componența de infracțiune se formează din contul elementelor constitutive ale contravenției, iar în calitate de criteriu de delimitare a infracțiunii și a contravenției evoluează faptul aplicării sancțiunii contravenționale pentru o faptă identică.

Astfel, Colegiul penal lărgit atestă că prima instanță just a stabilit că Moldovanu V., fiind condamnat și privat de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani, prin sentința Judecătorei Cantemir, din 16 iulie 2014, care este definitivă și irevocabilă, cunoscând cu certitudine că este obligat de a nu conduce mijloace de transport, totodată prin hotărârea Judecătorei Cantemir din 06.07.2015, fiind recunoscut vinovat în săvârșirea contravenției prevăzute de art. 318 alin. (1) Cod contravențional, neexecutarea intenționată sau eschivarea de la executare a hotărârii instanței de judecată, la data de 09 aprilie 2016, a condus mijlocul de transport de model „Volkswagen Passat”, cu număr de înmatriculare XXXXX, traversând frontiera de stat a RM, prin PTF Cahul-Oancea Auto, în calitate de șofer, cu actul de identitate seria XXXXX, emis de Xxxxx la data de xxxxx, astfel încălcând interdicțiile stabilite prin sentința Judecătorei Cantemir, din 16 iulie 2014 și neexecutând intenționat hotărârea instanței judecătorești, în partea privării de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani.

Raportând cele menționate, la cauza dată Colegiul penal lărgit consideră juste concluziile primei instanțe precum că acțiunile lui Moldovanu V. întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 320 alin. (1) Cod penal, conform indiciilor - neexecutarea intenționată a hotărârii instanței de judecată, dacă aceasta a fost comisă după aplicarea sancțiunii contravenționale.

Totodată, lecturând textul deciziei atacate, prin care a fost casată sentința, rejudecată cauza și emisă o nouă hotărâre, prin care Moldovanu V. a fost achitat de învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320 alin. (1) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii,

Colegiul penal lărgit constată că, argumentarea instanței de apel conține constatări contradictorii, specificând că „*acțiunile inculpatului Moldovanu V. cad sub incidența dispozițiilor normei prevăzute de alin. (3) art. 231 Cod contravențional, conform indicilor – conducerea vehiculului de către o persoană privată de dreptul de a conduce vehicule*”.

În continuare, tot în partea motivată, instanța de apel menționează, că „*Colegiul judiciar conchide asupra lipsei faptei infracționale în cauză. Or, acțiunile inculpatului Moldovanu V. urmează a fi calificate ca încălcare a alin. (3) art. 231 Cod contravențional și nicidecum nu pot fi apreciate ca neexecutarea hotărârii instanței de judecată*”.

Astfel, Colegiul penal lărgit atestă că conform motivării menționate, instanța de apel se contrazice în concluziile sale, pe deoparte indică asupra faptului că acțiunile inculpatului Moldovanu V. cad sub incidența dispozițiilor normei prevăzute de alin. (3) art. 231 Cod contravențional, iar pe de altă parte stabilește că în cauză nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, fapt ce în viziunea Colegiului, este incidentă prezența temeiului pentru recurs „*motivarea soluției contrazice dispozițiilor hotărârii*”.

Totodată, verificând probele, puse la baza sentinței, cercetate în prima instanță, instanța de apel, le-a dat o altă apreciere fără a-și argumenta just soluția, și a combate constatările și aprecierile date de prima instanță.

În temeiul celor enunțate, instanța de recurs consideră că prima instanță a reținut corect starea de fapt și vinovăția inculpatului Moldovanu V., în baza art. 320 alin. (1) Cod penal.

Însă, în același context, Colegiul penal lărgit atenționează că nu poate fi menținută pedeapsa stabilită inculpatului Moldovanu V., de către prima instanță, deoarece conform art. 389 alin. (4) pct. 3 Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă fără stabilirea pedepsei, cu liberarea de răspundere penală în cazurile prevăzute în art. 57 și 58 din Codul penal, cu liberarea de pedeapsă în cazul prevăzut în art. 93 din Codul penal sau al expirării termenului de prescripție.

Conform art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat 2 ani de la săvârșirea unei infracțiuni ușoare, (2) prescripția curge din ziua săvârșirii infracțiunii și până la data rămânerii definitive a hotărârii instanței de judecată.

Conform art. 16 Cod penal, infracțiuni ușoare se consideră faptele pentru care legea penală prevede pedeapsa maximă cu închisoare pe un termen de până la 2 ani inclusiv.

Sanțiunea art. 320 alin. (1) Cod penal, la data comiterii infracțiunii, prevedea amendă în mărime de la 200 la 300 unități convenționale sau cu

muncă neremunerată în folosul comunității de la 150 la 200 de ore, sau cu închisoare de până la 2 ani.

Raportând cele menționate la cazul supus judecării, Colegiul penal lărgit atestă că, fapta a fost comisă de inculpat la data de 09 aprilie 2016, în atare situație se constată că termenul de prescripție, pentru infracțiunea săvârșită de inculpatul Moldovanu V., prevăzută de art. 320 alin. (1) Cod penal, a început a curge din momentul săvârșirii infracțiunii, până la momentul pronunțării deciziei instanței de apel, adică la 04 octombrie 2018.

Astfel, instanța de recurs specifică că, de la săvârșirea infracțiunii ușoare - 09 aprilie 2016, până la pronunțarea sentinței (19 ianuarie 2018), încă nu expirase termenul de prescripție de 2 ani, prevăzut la art. 60 Cod penal, pentru liberarea persoanei de răspundere penală, astfel Moldovanu V. corect a fost condamnat, în prezenta cauză penală de către prima instanță.

Însă, Colegiul penal lărgit reține că, până la pronunțarea deciziei instanței de apel din 04 octombrie 2018, s-au scurs 2 ani 5 luni și 25 zile.

Învederând cele menționate, Colegiul penal conchide că la data pronunțării hotărârii instanței de apel (04 octombrie 2018), intervenise termenul de prescripție de tragere la răspundere penală a inculpatului, prevăzut de art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal și astfel urma a fi încetat procesul penal în baza art. 320 alin. (1) Cod penal, însă a fost admisă o eroare de drept, respectiv greșit a fost achitat Moldovanu V. de învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320 alin. (1) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, fiind interpretate eronat prevederile legale.

În consecință Colegiul penal lărgit atestă faptul că, pe parcursul judecării recursului declarat, s-a constatat că a expirat termenul prescripției de tragere la răspundere penală, instanța de recurs fiind obligată să libereze inculpatul Moldovanu V. de pedeapsă penală, din care considerent nu poate fi menținută nici sentința prin care i-a fost stabilită pedeapsă inculpatului, în prezenta cauză.

Rezumând cele expuse, prevederile pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, invocate de recurent, și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, fiind stabilite erorile de drept invocate de către procuror.

În contextul celor statuate, Colegiul penal lărgit atestă că recursul declarat de procuror urmează a fi admis, cu casarea totală a deciziei instanței de apel și sentinței, cu încetarea procesului penal în privința lui Moldovanu V. în baza art. 320 alin. (1) Cod penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție, conform art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal.

8. În conformitate cu art.435 alin.(1) pct.2) lit. b) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Se admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Tomița Mihail, în cauza penală în privința lui **Moldovanu Viorel Xxxx**, se casează total decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 04 octombrie 2018 și sentința Judecătoriei Cahul sediul Cantemir din 19 ianuarie 2018, și ia următoarea soluție prin care:

dispune încetarea procesului penal, în privința lui **Moldovanu Viorel Xxxx**, în baza art.320 alin.(1) Cod penal, în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală, prevăzut la art.60 alin. (1) lit. a) Cod penal.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 21 martie 2019.

Președinte Timofti Vladimir

Judecător Cobzac Elena

Judecător Toma Nadejda

Judecător Țurcan Anatolie

Judecător Boico Victor